Lietas arhīva Nr. K33-0291-21/22
ECLI:LV:RIRT:2021:0415.11410025919.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2021.gada 15.aprīlī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Ingrīda Bite

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus.

/pers. A/ 2019.gada 2.maijā ap plkst.21.30, atrodoties uz Pētera ielas, Jūrmalā, posmā starp /vieta/ ielu, dusmu uzplūdā, tīši, ar netiešu nodomu, kas vērsts uz to, lai nodarītu nenoteiktu kaitējumu cietušās veselībai un pieļaujot dažāda smaguma miesas bojājumu nodarīšanas iespēju, ar gumijas nūju izdarīja ne mazāk kā divus sitienus pa cietušā /pers. B/ galvu, kā rezultātā nodarīja /pers. B/ fiziskas sāpes un miesas bojājumus - galvas sasitumu ar sistu brūci paura labajā pusē. Minētie miesas bojājumi kopumā pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 dienām līdz 21 dienai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. A/ noziedzīgajām darbībām.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Pabeidzot pirmstiesas procesu, /pers. A/ piekrita lietas izskatīšanai tiesā bez pierādījumu pārbaudes, norādot, ka aizstāvis tiesas sēdē nebūs nepieciešams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 412.panta ceturto daļu un 499.pantu izskaidrotas viņa izteiktās piekrišanas neveikt pierādījumu pārbaudi procesuālā būtība un sekas, tajā skaitā, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Atbilstoši Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļai tiesnese nolēma lietu izskatīt rakstveida procesā 2021.gada 15.aprīlī un /pers. A/, cietušajam /pers. B/ un prokuroram nosūtīts paziņojums par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, kā arī par tiesībām desmit dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem, norādot nolēmuma pieejamības dienu, kā arī informējot, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu spriedumu, kas taisīts neizdarot pierādījumu pārbaudi, apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Noraidījums tiesas sastāvam nav pieteikts.

2021.gada 25.martā tiesā saņemts prokurores viedoklis, kurā valsts apsūdzības uzturētāja lūdz lietā taisīt notiesājošu spriedumu un /pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc spriedumu kopības ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.septembra spriedumu pilnīgi saskaitīt piespriestos sodus un galīgo sodu noteikt – piespiedu darbu uz 310 stundām. Cietušā pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 18.50 *euro* apmērā apmierināt un piedzīt no apsūdzētā, cietušā pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā noteikt izvērtējot radušos morālo aizskārumu cietušajam, lietas apstākļus un pastāvošo tiesu praksi, atstājot minētā jautājuma lemšanu pēc tiesas ieskatiem.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas. Apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, ņemot vērā prokurores iesniegto viedokli, to, ka apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam pirmstiesas procesā, kā arī tiesas paziņojumā par lietas nozīmēšanu izskatīšanai rakstveidā ir izskaidrotas, un sekas ir saprotamas, par ko /pers. A/ pašrocīgi parakstījies 2020.gada 19.augusta protokolā par pirmstiesas kriminālprocesa pabeigšanu, nododot lietu tiesai, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, līdz ar to tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, tādējādi pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, Krimināllikuma 35.pantā reglamentēto soda mērķi, kā arī prokurores iesniegto viedokli.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš ir agrāk sodīts ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, 190.[1]panta pirmās daļas, 50.panta pirmās un trešās daļas ar piespiedu darbu uz 210 stundām, un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2019.gada 11.oktobrī (lietas 40.lapa, kā arī dati no Tiesu informatīvās sistēmas datu bāzes), agrāk administratīvi sodīts (lietas 39.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš savu vainu atzina un izdarīto

nožēloja.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākļi nav konstatēti.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, to, ka viņš uz dotā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi bija agrāk nesodīts, strādā, atbildību mīkstinošo apstākli, to, ka atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti un to, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu apsūdzētais ir izmantojis savas tiesības sadarboties ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka apsūdzētais par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā ir sodāms ar piespiedu darbu.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda veida piemērošanu tiks sasniegts Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis.

Izvērtējot Krimināllikuma 41.panta otrās daļas 2.punktā norādīto, kā arī atbilstoši minētā panta ceturtajai daļai nosakot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesa secina, ka Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu nav mērķtiecīgi piemērot, jo tiesas rīcībā nav informācijas par apsūdzētā ienākumiem, līdz ar to šī soda piespriešanas gadījumā pastāv risks, ka tiesas spriedums būs neizpildāms.

Savukārt Krimināllikuma 130.panta otrās daļas soda sankcijā paredzēto brīvības atņemšanas sodu tiesa novērtē kā pārāk bargu soda veidu par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu apsūdzētajam, kuru iespējams sodīt ar piespiedu darbu kā soda mērķi sasniedzošu soda veidu.

Nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevumu izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (*Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014. gada 30. septembra lēmums lietā Nr. 11519004512, SKK –306/2014*).

Atbilstoši Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā, soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

Attiecībā uz apsūdzēto ir piemērojami Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumi un viņam noteiktajam sodam ir pilnīgi pieskaitāms piespriestais sods pēc Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.septembra sprieduma, pēc kura /pers. A/ piespriesto pamatsodu – piespiedu darbu ir pilnībā izcietis 2020.gada 20.janvārī, kā arī ir pilnībā izcietis papildsodu – probācijas uzraudzība - 1 gadu no 2019.gada 11.oktobra līdz 2020.gada 10.oktobrim. Sodu pilnīgas saskaitīšanas principu tiesa piemēro, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu un apsūdzētā personību.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka apsūdzētajam noteiktais soda mērs par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir individualizēts, samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu un tā mīkstināšanai nav likumīga pamata.

Cietušais/pers. B/ pieteicis materiāla kaitējuma kompensāciju 18.50 *euro* apmērā par ārstēšanās izdevumiem un morālā kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums /arī morāls kaitējums/, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Panta otrajā daļā noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Panta trešajā daļā teikts, ka neatļauta darbība, kura izpaudās kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morāls zaudējums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām — tikai jānorāda.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmo daļu tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā: 1) radīto mantisko zaudējumu apmēru; 2) noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; 5) psihiskas traumas. Tāpat ņemami vērā arī ieteikumi vienveidīgas tiesu prakses veidošanai par nosakāmo morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, kas izstrādāti, ievērojot Kriminālprocesa likuma 352.panta nosacījumus un tiesu praksi.

Izvērtējusi cietušā /pers. B/ pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa saskaņā ar Civillikuma 1635.pantā noteikto, atzīst par neapšaubāmi pierādītu, ka cietušajam /pers. B/ sakarā ar viņam nodarītajiem miesas bojājumiem ir radīt morāls kaitējums, jo /pers. B/ nodarītās fiziskās sāpes un miesas bojājumi spriedumā norādītajos apstākļos nenoliedzami izraisa garīgas ciešanas. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. B/ izskatāmajā krimināllietā ir tiesības saņemt gandarījumu par morālo aizskārumu – naudas izteiksmē noteiktu samaksu morālā kaitējuma kompensācijai. Tiesa uzskata, ka cietušajam /pers. B/ sakarā ar nodarītajiem miesas bojājumiem ir nosakāma morālā kaitējuma kompensācija 1000 *euro* apmērā. Arī pats apsūdzētais nav izteicis iebildumus par cietušā pieteiktās morālā kaitējuma summas apmēru.

Lemjot jautājumu par cietušā /pers. B/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju, tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu no apsūdzētā par labu cietušajam ir piedzenama materiālā kaitējuma kompensācija 18.50 *euro* apmērā par /pers. B/ ārstēšanās izdevumiem, jo minētie zaudējumi, kas radušies cietušajam, ir tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzētā noziedzīgajām darbībām.

Drošības līdzeklis apsūdzētajam pirmstiesas procesa laikā nav piemērots. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam drošības līdzeklis nav piemērojams, jo nekonstatē tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc spriedumu kopības ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.septembra spriedumu pilnīgi saskaitīt piespriestos sodus un galīgo sodu noteikt – piespiedu darbu uz 310 stundām, un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda termiņā ieskaitīt pēc Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.septembra sprieduma pilnīgi izciestās 210

piespiedu darba stundas un pilnīgi izciesto papildsodu – probācijas uzraudzība – 1 gadu no 2019.gada 11.oktobra līdz 2020.gada 10.oktobrim, atzīstot, ka /pers. A/ ir pilnībā izcietis pamatsodu un papildsodu pēc Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 30.septembra sprieduma.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ ir pienākums ierasties un reģistrēties 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Jūrmalas nodaļā (Ventspils šoseja 32, Jūrmala).

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 18.50 *euro* apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Drošības līdzekli /pers. A/ nepiemērot.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā (Jūrmalā).

Pilna nolēmums pieejamības diena – 2021.gada 20.maijs.

Tiesnese Ingrīda Bite